

‘ಕೋಠಾ’ಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕಳೆ ಬಂದಿದೆ. ಶಕುಂತಲಾ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೀತಾ ಅಥವಾ ರಾಮಪಿಯಾರಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ; ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಅವಳು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ದಿನೇ ದಿನೇ ವೃದ್ಧೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದಿನ ರಾಮ, ‘ಶಕುಂತಲಾ, ನೀನೇಕೆ ಈ ಮುದುಕಿ ಜೊತೆಗಿದ್ದೀಯೆ? ನೀನು ನಿನ್ನ ದಂಧೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು. ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಶಕುಂತಲಾಳಿಗೆ, ಇದು ಸರಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ರಾಮ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಚಾಚಾ ಹೊಟೇಲ್ ನೋಡಿದ. ಚಾಚಾ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಉದ್ದ ಮತ್ತು ಶೈಲ ಮೀಸೆಗಳ ಅಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ. ಚಾಚಾ ಇಲಿಯಂಥ ಮೀಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮ ಸಹ ಲಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ.

ಹೊಟೇಲ್‌ಗೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಾಚಾ ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ನೋಣಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೊಟೇಲ್ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಾಯಿಗಳು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬು ನಾಯಿ ಸಹ ಇತ್ತು. ಡಬ್ಬು ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಬೆನ್ನನ್ನು ನೇವರಿಸಲು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಅವನು ಈ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೀಗೆಯೇ ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ಅವನು ಡಬ್ಬು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ ಕೊಳೆ ಮತ್ತು ತುರಿಕೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇದೇ ಚಾಚಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹುಲಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಡಬ್ಬು ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಮೂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಡಬ್ಬು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ನಾಯಿಗಳು ಡಬ್ಬುವನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದವು. ಡಬ್ಬು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂತು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕಿವಿಯನ್ನು ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ರಾಮನಿಗೆ ಹೊಸ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಡಬ್ಬುಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಏಕೋ, ಏನೋ ಹೀಗೆ ಮಾಡದಾದ.

ರಾಮ ಚಾಚಾ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಚಾಚಾ ಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮುಖದ ಬಳಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ನೋಣಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, ‘ಏನು ವಿಷಯ ರಾಮ? ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿದೆ ತಾನೇ? ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕಳ್ಳ ತರಿಸ್ತಾ?’

ರಾಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಳ್ಳತನ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, ‘ಬೇಡ ಚಾಚಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಾಸವಾದಂತಾಯ್ತು, ಅಷ್ಟೆ. ಈಗೀಗ ಬೇಗ ಆಯಾಸವಾಗುತ್ತೆ’. ಚಾಚಾ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನೋಡಿದ, ಒಳಗೆ ಯಾವ ಹುಡುಗನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

‘ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಸಾಯ್ತಾರೋ?’ ಚಾಚಾ ನೀರಿನ ಜಗ್ ತುಂಬಿಸಲು ಎದ್ದ. ಜಗ್ಗನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿದಾಗ ಘರ್ರ ಘರ್ರ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ರಾಮ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹೆದರಿದ. ಚಾಚಾ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಸಮಯದ ಚಕ್ರದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಮಂದವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಚಾಚಾ ಜಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಐಸ್ ಹಾಕಿದ, ಗ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ತೊಳೆದು ಮೊದಲು ತಾನು ನೀರು ಕುಡಿದ. ನಂತರ ಅವನಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದ.

ರಾಮ ಎರಡು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರು ಕುಡಿದ, ಆದರೆ ದಣಿವು ಆರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಜಗ್ಗೆ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನ ಆರಂಭವಾಯಿತು; ಅವನು ಆಗಾಗ ಕಳ್ಳ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳನ್ನೇ ಕುಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸಿಗುವ ‘ಪವುಲ’ ಕುಡಿದರೆ, ಅಮಲೆರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ? ಅವನು ಎಂಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಈಗ ಯಾವ ಬಕರಾ ಸಹ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲ್ಲ! ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲ ಮೊದಲು ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಹುಜೂರ್, ಒಂದ್ನಲ ಬಂದು ನೋಡಿ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸುಂದರ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಗಲ್ಲ!... ಸಾಹೇಬ್, ರಾಮ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲ್ಲ. ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅವಳು ಅಂತಿಂಥ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ’. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಗತಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಅವನು ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳು. ಆಗ ಅವನು ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಕುರ್ತಾ ಪೈಜಾಮ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ಈಗ... ‘ಸಾಹೇಬ್, ದಯವಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ!...’ ಎಂದು ಅವನು ಗೋಗರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಗಂಟಲು ಒತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು – ‘ಸಾಹೇಬ್, ನನಗೆ ಕಳೆದ ಎಂಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋಗ್ತೀನಿ, ಹುಜೂರ್!’ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನೇಕ ಹುಡುಗರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೋಟೆಲ್, ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್, ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್ ಮತ್ತು ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣಗಳಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಕರೆ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಲೆ ಇಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ‘ಕೋಠಾ’ ಹೆಂಗಸರು ತಾವೇ ಮುದ್ದು ಹೋಗಿ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿದ ಯುವಕರು ನಾನೂಗೇ ನೀಚರೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ದಂಧೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರು, ತಾನು ಈ ದಂಧೆಗಿಳಿದಾಗ ಹೀಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ... ಮಲ್ಲಿನ ಕುರ್ತಾ ಪೈಜಾಮ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಗೈಗೆ ಹೂವಿನ ಬಳೆ! ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ದೂರದಿಂದಲೇ, ಈ ಮನುಷ್ಯ

